

Από τη ζωή του αββά Μακαρίου του Αιγυπτίου.
Από το Γεροντικό.

Ανέβαινε κάποτε ο αββάς Μακάριος από τη Σκήτη στην Τερενούθη και μπήκε σε έναν ειδωλολατρικό ναό να κοιμηθεί. Εκεί υπήρχαν παλιά λείψανα (μούμιες) ειδωλολατρών. Πήρε ένα από αυτά και το έβαλε κάτω από το κεφάλι του για μαξιλάρι.

Οι δαίμονες λοιπόν, βλέποντας το θάρρος του, τον φθόνησαν· και θέλοντας να τον τρομάξουν, φώναζαν ένα όνομα γυναικείο και έλεγαν: «Η τάδε, έλα μαζί μας στο λουτρό». Και τους απάντησε άλλος δαίμονας σαν από το λείψανο που ήταν κάτω από τον γέροντα: «Έχω επάνω μου έναν ξένο και δεν μπορώ να έρθω».

Ο γέροντας όμως δεν φοβήθηκε, αλλά με θάρρος άρχισε να χτυπά το λείψανο λέγοντας: «Σήκω, πήγαινε στο σκοτάδι, αν μπορείς». Όταν το άκουσαν αυτό οι δαίμονες, φώναξαν δυνατά: «Μας νίκησες» και έφυγαν καταντροπιασμένοι.

Έλεγαν για τον αββά Μακάριο τον Αιγύπτιο ότι καθώς ανέβαινε από τη Σκήτη φορτωμένος καλάθια, κουράστηκε και κάθισε. Έπειτα προσευχήθηκε λέγοντας: «Θεέ μου, εσύ ξέρεις ότι δεν αντέχω άλλο». Και αμέσως βρέθηκε στην όχθη του ποταμού (απ' όπου δηλαδή θα έπαιρνε το πλοίο).

Είπε ο αββάς αυτός, ο Μακάριος: «Αν, καθώς επιπλήτεις κάποιον, αρχίσεις να νιώθεις οργή, ικανοποιείς δικό σου πάθος. Δεν πρέπει όμως, για να σώσεις άλλους, να προξενήσεις την απώλεια στον εαυτό σου».

Είπε ο αββάς Μακάριος: «Αν ο εξευτελισμός έχει γίνει για εσένα ό,τι και ο έπαινος, η φτώχεια ό,τι και ο πλούτος και η στέρηση ό,τι και η αφθονία, δεν θα πεθάνεις. Γιατί αυτός που πιστεύει ορθά και εργάζεται με ευσέβεια είναι αδύνατο να πέσει στην ακαθαρσία των παθών ή σε πλάνη των δαιμόνων».

Κάποιος αδελφός επισκέφτηκε τον αββά Μακάριο τον Αιγύπτιο και του είπε: «Αββά, πες μου έναν λόγο, πώς θα σωθώ». Ο γέροντας του αποκρίθηκε: «Πήγαινε στα μνήματα και μίλησε άσχημα στους νεκρούς».

Πήγε ο αδελφός, τους έβρισε και τους έριξε πέτρες. Γύρισε έπειτα και το ανέφερε στον γέροντα, ο οποίος τον ρώτησε: «Σου είπαν τίποτε;» «Όχι», απάντησε αυτός, και ο γέροντας συνέχισε: «Πήγαινε πάλι αύριο και δόξασέ τους».

Ο αδελφός πήγε και τους δόξασε λέγοντας: «Είστε απόστολοι, άγιοι και δίκαιοι». Έπειτα γύρισε στον γέροντα και του είπε: «Τους δόξασα». Αυτός τον ρώτησε: «Σου μίλησαν καθόλου;» «Όχι», απάντησε ο αδελφός.

Του είπε τότε ο γέροντας: «Είδες πόσο τους εξευτέλισες και τίποτε δεν σου είπαν, και πόσο τους δόξασες και καθόλου δεν σου μίλησαν. Έτσι και εσύ, αν θέλεις να σωθείς, να γίνεις νεκρός· να μην υπολογίσεις ούτε τον εξευτελισμό ούτε τη δόξα από τους ανθρώπους, όπως οι νεκροί, και μπορείς να σωθείς».

Από το βιβλίο: Το Γεροντικό, τόμος Α', μετάφραση. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2013, σελ. 194-197 (Αββάς Μακάριος ο Αιγύπτιος 13, 14, 17, 20, 23).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>